

Forslag

til

Lov om valutaforhold m. v.

Fremsat den 29. oktober 1957 af *handelsministeren*.

Første kapitel.

Om indløseligheden af Danmarks Nationalbanks sedler.

§ 1.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til endtil videre at fritage Danmarks Nationalbank for forpligtelsen til at indløse de af banken udstedte sedler med guld og til at købe guld.

Stk. 2. Så længe forpligtelsen til at indløse de af Danmarks Nationalbank udstedte sedler med guld i henhold til nærværende lov måtte være suspenderet, bortfalder ligeledes adgangen til at få indløst skillemønt med guld.

§ 2.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til efter samråd med finansministeren på statens vegne at afslutte en overenskomst med

Danmarks Nationalbank, indeholdende de nærmere vilkår, under hvilke banken kan erholde den i § 1 omhandlede fritagelse for forpligtelsen til at indløse bankens sedler med guld og til at købe guld.

Stk. 2. I overenskomsten må Danmarks Nationalbank forpligte sig til, så længe banken ikke indløser sine sedler med guld, at handle i overensstemmelse med den kongelige bankkommissær med hensyn til bankens handel med valuta og de dermed i forbindelse stående forhold.

Stk. 3. Retningslinierne for den valutapolitik, der skal føres i lovens gyldighedstid, fastsættes efter forhandling mellem Danmarks Nationalbank og handelsministeren.

Andet kapitel.

Om foranstaltninger vedrørende indførsel, udførsel og fordeling af varer m. v.

§ 3.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til ud fra valutariske hensyn eller til løsning af opgaver i forbindelse med Danmarks aftaler eller samarbejde med udlandet at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af indførslen af varer her til landet.

Stk. 2. Handelsministeren kan give nærmere regler for udstedelsen og benyttelsen af indførselsbevillinger. Ministeren kan bestemme, at der for udfærdigelse af indførsels-

selsbevillinger skal erlægges et ekspeditionsgebyr, der ikke må overstige 3 promille af bevillingens pålydende beløb. Mindste ekspeditionsgebyr udgør 2 kr. for hver enkelt bevilling.

§ 4.

Stk. 1. Ved tilrettelæggelsen af indførselsreguleringen i henhold til § 3 skal der tilstræbes en rimelig konkurrence på det danske marked, bl. a. ved forøgelse af bevillingsudstedelsen på vareområder, hvor der

består mærkbar forskel mellem priserne her i landet på danske varer og priserne i udlandet på tilsvarende udenlandske varer, og ved udvidelse af frilisterne for indførsel.

Stk. 2. Ved fordelingen af indførselsbevillinger skal det tilstræbes, at importørkredsen ved udvidelse eller anden ændring bringes i overensstemmelse med den stedfindende udvikling inden for det pågældende vareområde. Der vil herved bl. a. være at tage hensyn til størrelsen af de beløb i udenlandsk valuta, der kan stilles til rådighed for import inden for vareområdet, og til den af den næringsdrivende udøvede virksomheds art, omfang og øvrige forhold, herunder at tidligere tildelte bevillinger er anvendt i forbindelse med en af bevillingshaveren selvstændig udøvet forretningsvirksomhed på det pågældende område.

Stk. 3. Overførsel af varer fra friliste til bunden liste kan kun gennemføres efter forhandling med det i § 17 omhandlede udvalg, medmindre handelsministeren skønner, at overførslen ikke uden skade for opnåelsen af de tilsigtede formål kan afvente en sådan forhandling. I så fald underretter ministeren snarest muligt udvalget om de truffe foranstaltninger.

§ 5.

Til gennemførelse af private vareudvekslingsforretninger med udlandet udkræves tilladelse fra handelsministeren. Til behandling af andragender om sådanne tilladelser kan ministeren nedsætte et udvalg af repræsentanter for hovederhvervene.

§ 6.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til ud fra valutariske eller forsyningsmæssige hensyn eller til løsning af opgaver i forbin-

delse med Danmarks aftaler eller samarbejde med udlandet at træffe midlertidige foranstaltninger til fremme eller regulering af udførslen af varer her fra landet.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere forbyde salg til udlandet af endnu ikke indførte varer, der er indkøbt eller fremstillet i udlandet med henblik på indførsel her til landet.

§ 7.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til at træffe midlertidige foranstaltninger med henblik på forbrugsregulering, herunder rationering, hensigtsmæssig fordeling af landets varebeholdninger eller regulering af vareproduktionen, når sådanne foranstaltninger skønnes påkrævede som følge af indtrådt eller truende international knaphed på nødvendige varer, eller til løsning af opgaver i forbindelse med Danmarks aftaler eller samarbejde med udlandet. Boligministeren bemyndiges til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af bygge- og anlægsvirksomheden, herunder nedrivning af bygninger.

Stk. 2. Foranstaltninger i medfør af stk. 1 kan kun gennemføres efter forhandling med det i § 17 omhandlede udvalg, medmindre vedkommende minister skønner, at foranstaltningerne ikke uden skade for opnåelsen af de tilsigtede formål kan afvente en sådan forhandling. I så fald underretter ministeren snarest muligt udvalget om de truffe foranstaltninger.

§ 8.

For så vidt angår områder, der fortrinsvis henhører under landbrugsministeriet eller fiskeriministeriet, træffes de i § 6 og § 7, stk. 1, 1. pkt. omhandlede foranstaltninger af vedkommende minister.

Tredje kapitel.

Om betalingsforhold m. v. overfor udlandet.

§ 9.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til efter forhandling med Danmarks Nationalbank og efter samråd med finansministeren, ministeren for udenrigsøkonomi, landbrugs-

ministeren og fiskeriministeren at give nærmere forskrifter med hensyn til køb og salg af eller andre dispositioner over fremmed valuta, betalinger til eller fra udlandet eller for udenlandsk regning, betalingsfrister og

andre betalingsvilkår samt ind- og udførsel af penge, veksler, checks og værdipapirer, herunder kuponer og lign.

Stk. 2. Handelsministeren bemyndiges til under iagttagelse af den i stk. 1 foreskrevne fremgangsmåde at foreskrive, at guld, såvel møntet som umøntet, eller på fremmed valuta lydende penge, tilgodehavender, veksler, checks og værdipapirer, herunder kuponer og lign., som måtte ejes af personer, firmaer eller juridiske personer, der hører hjemme eller driver virksomhed her i landet, skal tilbydes Danmarks Nationalbank eller de, som Danmarks Nationalbank måtte bemyndige hertil, til købs, samt efter hvilke regler disse værdier skal kunne overtages.

§ 10.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til under iagttagelse af den i § 9, stk. 1, foreskrevne fremgangsmåde at give nærmere forskrifter med hensyn til overdragelse og udlevering af værdipapirer, herunder kuponer, til og køb af værdipapirer, herunder kuponer, af personer, firmaer eller juridiske personer, der ikke hører hjemme eller driver virksomhed her i landet.

Stk. 2. Handelsministeren bemyndiges til under iagttagelse af den i § 9, stk. 1, foreskrevne fremgangsmåde at give nærmere forskrifter med hensyn til kapitalmellemværender af enhver art, herunder sikkerhedsstillelse og modtagelse af sikkerhed, med personer, firmaer eller juridiske personer, der ikke hører hjemme eller driver virksomhed her i landet.

Fjerde kapitel.

Om lovens administration.

§ 11.

Stk. 1. Handelsministeren bemyndiges til at oprette de administrative organer, der er nødvendige for administrationen af de i henhold til denne lov besluttede foranstaltninger. Administrationen af specielle opgaver kan henlægges til særlige udvalg og nævn eller til kommunerne eller andre lokale myndigheder.

Stk. 2. Foranstaltninger i henhold til denne lov bør i videst muligt omfang gennemføres ved generelle regler, der vil være at offentliggøre.

Stk. 3. Forinden der udfærdiges forskrifter eller gennemføres foranstaltninger af generel karakter, vil der så vidt muligt være at forhandle med hovedorganisationerne for de interesserede erhverv.

§ 12.

Stk. 1. Besværinger over de afgørelser, der træffes af de i henhold til § 11, stk. 1, oprettede organer, kan af vedkommende senest 14 dage efter modtagelsen underretning om afgørelsen forlanges forelagt et af handelsministeren i dette øjemed nedsat nævn, bestående af en formand, der skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes

til højesteretsdommer, samt af yderligere 4 medlemmer, der vælges efter indstilling fra Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Landbrugsrådet i forening med De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Stk. 2. På derom fremsat begæring skal der gives klagerne adgang til at gøre sig bekendt med det for nævnet foreliggende materiale, for så vidt dette ikke indeholder fortrolige oplysninger om andre virksomheders forhold eller oplysninger, som ikke uden skade for almindelige samfundsinteresser kan udleveres. På derom fremsat begæring skal der endvidere gives klagerne adgang til personligt møde for nævnet. Klagerne eller repræsentanter for vedkommende administrative organ må ikke overvære nævnets forhandlinger.

Stk. 3. De nærmere regler for nævnets virksomhed fastsættes af ministeren.

Stk. 4. Efter at vedkommende administrative organ har udtalt sig over klagen, træffer nævnet afgørelse i sagen.

Stk. 5. Den af nævnet truffene afgørelse kan inden 8 uger, efter at afgørelsen er kommet til klagerens kundskab, af denne indbringes

for domstolene under en for landsret som første instans anlagt sag. Har nævnet ændret den af vedkommende administrative organ trufne afgørelse, har dette organ en tilsvarende adgang til at indbringe nævnets afgørelse for domstolene under en mod klagen anlagt sag.

Stk. 6. Forinden nævnets afgørelse foreligger, kan sager af den omhandlede art ikke indbringes for domstolene. Finder indbringelse for landsretten ikke sted inden den i stk. 5 angivne frist, er nævnets afgørelse endelig.

§ 13.

Efter samråd med ministeren for udenrigsøkonomi, landbrugsministeren, fiskeriminister og boligministeren kan handelsministeren nedsætte et råd, der er rådgivende over for regeringen i erhvervsøkonomiske spørgsmål, der omfattes af nærværende lov.

§ 14.

De til administrationen af denne lov knyttede tjenestemænd og medhjælpere, tilkaldte sagkyndige eller repræsentanter for erhvervsorganisationerne samt medlemmer af de i § 5 samt §§ 11-13 omhandlede organer er under ansvar efter borgerlig straffelovs §§ 152 og 263, jfr. tjenestemandsløvens § 3, stk. 3, forpligtede til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

§ 15.

Stk. 1. Handelsministeren, henholdsvis boligministeren, jfr. § 7, stk. 1, 2. pkt. og landbrugsministeren samt fiskeriministeren, jfr. § 8, træffer de foranstaltninger og udfærdiger de nærmere forskrifter, der er fornødne til gennemførelse af denne lov. Ministeren fastsætter herunder nærmere regler om de i § 5 samt §§ 11-13 omhandlede organers virksomhed og samarbejde med erhvervene.

Stk. 2. Handelsministeren, henholdsvis boligministeren, jfr. § 7, stk. 1, 2. pkt. og landbrugsministeren samt fiskeriministeren,

jfr. § 8, kan påbyde afgivelse af oplysninger til belysning af spørgsmål, der står i forbindelse med Danmarks økonomiske forhold til udlandet, samt angående varebeholdninger her i landet og den indenlandske omsætning og produktion. Ministeren kan i øvrigt såvel af offentlige myndigheder som af private kræve afgivet alle oplysninger, der er fornødne for gennemførelse af lovens formål.

Stk. 3. Erklæringer angående forhold, der omfattes af denne lov, kan kræves afgivet på tro og love.

§ 16.

De med lovens administration forbundne udgifter bevilges på finansloven. Udgifterne ved varetagelsen af de opgaver, der måtte blive henlagt til kommunerne eller andre lokale myndigheder, afholdes af de pågældende myndigheder. Handelsministeren bemyndiges til efter forhandling med finansministeren at fastsætte regler for, i hvilket omfang disse udgifter vil kunne refunderes de nævnte myndigheder af statskassen.

§ 17.

Der nedsættes et udvalg på 17 medlemmer, valgt efter forholdstal af folketinget blandt dets medlemmer. Udvalget nedsættes ved begyndelsen af hvert folketingsår og efter afholdelse af folketingsvalg. Det påhviler vedkommende minister over for udvalget at redegøre for mere betydende foranstaltninger, som gennemføres i medfør af lovens bestemmelser.

§ 18.

Foranstaltninger af vidtrækkende betydning, som omfattes af de ved nærværende lov givne bemyndigelser, og som efter deres karakter egner sig til gennemførelse ved særlig lovgivning, bør gennemføres ved lov, medmindre vedkommende minister skønner, at dette ikke kan ske uden skade for opnåelsen af de tilsigtede formål.

Femte kapitel.

Straffebestemmelser. Lovens gyldighedstid og -område.

§ 19.

Stk. 1. Overtrædelser af nærværende lov eller de i henhold til denne udfærdigede forskrifter straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år. Med samme straf anses den, der ved meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller ved fortielse af oplysninger, der måtte være af betydning for sagens bedømmelse, opnår eller søger at opnå undtagelser fra eller tilladelser eller bevillinger i henhold til denne lov eller de i medfør af samme givne forskrifter, såvel som den, der handler i strid med de vilkår, under hvilke en sådan undtagelse, tilladelse eller bevilling er meddelt. Begås de omhandlede overtrædelser uagtsomt, er straffen bøde.

Stk. 2. Såfremt den foreliggende overtrædelse er af grovere karakter, eller der foreligger gentagelse, eller omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan der ved siden af frihedsstraf anvendes bødestraf.

Stk. 3. Strafansvar efter denne lov forældes efter de i borgerlig straffelov indeholdte regler, dog at forældelsesfristen, uanset størrelsen af den forskyldte straf, er 5 år.

Stk. 4. Udbytte, der indvindes ved handlinger, der er strafbare i henhold til denne paragraf, samt de genstande, med hensyn til hvilke den pågældende forseelse er begået eller forsøgt, eller, hvis disse genstande ikke længere er til stede, disses værdi eller salgssum, kan ved dom inddrages i statskassen. Såfremt det ikke er muligt med bestemthed at fastslå omfanget af det ulovligt indvundne udbytte, kan der ske inddragelse af et skønsmæssigt fastsat beløb svarende til, hvad man må gå ud fra, at den pågældende har indvundet ved sin ulovlige virksomhed. Den, der findes skyldig til straf i henhold til nærværende lov eller de i medfør af samme

givne forskrifter, kan ved dom frakendes ret til at drive næring for en bestemt tid eller for bestandig.

Stk. 5. De i stk. 4 indeholdte bestemmelser finder ligeledes anvendelse, når nogen i medfør af borgerlig straffelov straffes for afgivelse af urigtig erklæring i forhold, der omfattes af nærværende lov.

§ 20.

Sager angående overtrædelse af denne lov eller de i medfør af samme givne forskrifter behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kap. 68, kap. 69, kap. 71 og kap. 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse på de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf eller om frakendelse af retten til at drive næring, skal der på tiltaltes forlangende beskikkes ham et forsvar.

§ 21.

Stk. 1. Denne lov, der træder i kraft den 1. januar 1958, har gyldighed indtil den 31. december 1959. Loven gælder for så vidt angår kapitlerne 1, 3 og 5, jfr. § 11 i kapitel 4 også for Færøerne.

Stk. 2. De i henhold til lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 302 af 14. december 1955 og lov nr. 338 af 19. december 1956 udfærdigede bevillinger og tilladelser samt trufne administrative foranstaltninger m. v., bevarer deres gyldighed, medmindre handelsministeren, henholdsvis boligministeren, landbrugsministeren og fiskeriministeren bestemmer andet.

Bemærkninger til lovforslaget.

Loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. blev senest ved lov nr. 338 af 19. december 1956 forlænget indtil 31. december 1957.

Den gældende lov er i det væsentlige bygget op på lov nr. 206 af 14. maj 1948 om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. Ved formuleringen af nærværende lovforslag er den siden 1948 stedfundne udvikling på det økonomiske område taget i betragtning, således at lovforslaget, herunder i første række de af lovforslaget omfattede bemyndigelser, bedre svarer til de nu foreliggende forhold. I lovforslaget er vægten således lagt mere på de valutariske end på de forsyningsmæssige hensyn, jfr. også den foreslåede ændring af lovens navn. Loven er i øvrigt på en række punkter søgt forenklet og tydeliggjort; således er den gældende lovs § 1 om lovens formål udgået, idet det er fundet mere hensigtsmæssigt, at de retningslinier, hvorefter loven skal administreres, bliver præciseret i de enkelte paragraffer, jfr. lovforslagets §§ 3, 4, 6 og 7.

Den gældende lovs § 16 er udgået som følge af, at de i denne paragraf omhandlede vægemål for anmeldelsespligtig fremmed ejendom er ophørt at have gyldighed. Ligeledes er § 20 i den gældende lov udgået i lovforslaget, idet det er fundet naturligt direkte i loven at fastslå, i hvilket omfang den skal være gældende for Færøerne.

I betragtning af, at der ved lovforslagets udarbejdelse er tilstræbt en revision og tilpasning af lovbestemmelserne til de nu foreliggende økonomiske forhold, er det foreslået, at lovens gyldighedstid udvides til 2 år.

ad lovforslagets § 1.

Svarer til den gældende lovs § 2.

ad lovforslagets § 2.

Svarer i realiteten til den gældende lovs § 3.

ad lovforslagets § 3.

ad stk. 1. De hensyn, hvorefter indførselsreguleringen skal administreres, er i modsætning til

den gældende lovs § 4, stk. 1, 1. punktum direkte anført.

ad stk. 2. Svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, 2. og 3. punktum.

ad lovforslagets § 4.

ad stk. 1. Bestemmelsen giver visse retningslinier for tilrettelæggelsen af den i medfør af lovforslagets § 3 gennemførte indførselsregulering. For så vidt angår den betydning for bevillingsudstedelsen, der tillægges mærkbare prisforskelle mellem danske og tilsvarende udenlandske varer, må bestemmelsen ses i forbindelse med bestemmelsen i § 2, stk. 1, i lov nr. 135 af 25. maj 1956 om indseende med priser.

ad stk. 2. Denne bestemmelse er ny, idet det er fundet naturligt, at visse retningslinier for bevillingsfordelingen inden for de enkelte indførselsregulerede vareområder er indeholdt i selve loven. Det anføres i bestemmelsen, at der ved bevillingsfordelingen skal tilstræbes en tilpasning af importørkredsen til den stedfindende udvikling inden for det pågældende vareområde. Bestemmelsen understreger betydningen af, at der ved fordelingen af foreliggende bevillingsmuligheder tages hensyn til nye virksomheder.

Som naturligt modstykke til spørgsmålet om udvidelse af importørkredsen indebærer bestemmelsen endvidere, at der efter omstændighederne kan blive tale om, at bestående tildelingsgrundlag reduceres eller inddrages. Sådanne reguleringer vil i overensstemmelse med hidtidig praksis f. eks. kunne foretages i det omfang, det konstateres, at en bevillingshaver ikke længere udøver aktiv forretningsvirksomhed på det pågældende område, men i realiteten stiller bevillinger til rådighed for andre virksomheder.

ad stk. 3. Svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 3, dog at tilbageførslen til bunden liste ikke kræver tilslutning af, men forhandling med folketingets vareforsyningsudvalg. Forslaget giver handelsministeren adgang til i en akut situation, hvor en udsættelse vil kunne have skade-

lige virkninger, at gennemføre tilbageførslen uden forudgående forhandling med pligt til efterfølgende orientering af udvalget.

ad lovforslagets § 5.

Den hidtidige bestemmelse om, at handelsministeren fastsætter udvalgets forretningsorden, er under hensyn til bestemmelserne i lovforslagets § 15 udgået.

ad lovforslagets § 6.

ad stk. 1. Bemyndigelsen til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af udførslen af varer her fra landet i den gældende lovs § 5, stk. 3, 1. punktum er foreslået begrænset derigennem, at de formål, der søges opnået ved udførselsregulering, udtrykkelig er angivet.

ad stk. 2. Svarer til den gældende lovs § 5, stk. 3, 2. punktum.

ad lovforslagets § 7.

ad stk. 1. Bemyndigelsen i den gældende lovs § 5, stk. 1, til at træffe midlertidige foranstaltninger med henblik på landets forsyning med nødvendige varer, er udgået, og adgangen til at træffe de i lovforslaget nævnte foranstaltninger er begrænset til tilfælde af indtrådt eller truende international knaphed på nødvendige varer, eller hvor det skønnes påkrævet af hensyn til landets aftaler eller samarbejde med udlandet. Den særlige bemyndigelse til boligministeren må ses i forbindelse med den foreslåede indskrænkning af bemyndigelsen i stk. 1, 1. punktum i forhold til den gældende lovs § 5, stk. 1.

ad stk. 2. Da ministrenes bemyndigelse til at træffe foranstaltninger af den i stk. 1, 1. punktum omhandlede karakter er blevet indskrænket i forhold til den gældende lov, er det foreslået, at foranstaltningerne kan gennemføres efter forhandling med folketingets vareforsyningsudvalg, dog under iagttagelse af bestemmelsen i lovforslagets § 18. Iøvrigt henvises til bemærkningerne ad lovforslagets § 4, stk. 3.

ad lovforslagets § 8.

Svarer til den gældende lovs § 6, idet dog „boligministeriet“ under hensyn til den boligministeren i henhold til lovforslagets § 7, stk. 1, 2. punktum givne særlige bemyndigelse er slettet.

ad lovforslagets §§ 9 og 10.

Bestemmelserne svarer i det store og hele til den gældende lovs §§ 7 og 8, idet det dog er fundet

muligt at foretage en begrænsning i de bemyndigelser, som handelsministeren hidtil har haft med hensyn til formueværdier, som beror her i landet for fremmed regning.

ad lovforslagets § 11.

Svarer til den gældende lovs § 9.

ad lovforslagets § 12.

Svarer til den gældende lovs § 10, stk. 1-6. Bestemmelsen i den hidtidige lovs § 10, stk. 7, om adgangen til i specielle tilfælde at indbringe besværginger for domstolene uden forudgående forelæggelse for det af handelsministeren nedsatte nævn er foreslået ophævet, idet denne adgang ikke forekommer nødvendig, efter at nævnets afgørelser efter den i 1955 stedfundne lovændring — lov nr. 301 af 14. december 1955 — kan indbringes for domstolene.

ad lovforslagets § 13.

Ved formuleringen er der taget hensyn til de iøvrigt foreslåede ændringer.

ad lovforslagets §§ 14-16.

Svarer til den gældende lovs §§ 12-14 med den ændring af forslaget § 15, der følger af boligministerens særlige bemyndigelse i henhold til lovforslagets § 7, stk. 1, 2. punktum.

ad lovforslagets § 17.

Svarer til den gældende lovs § 15, stk. 1, dog at dette stykkes 4. og 5. punktum er udgået under hensyn til den stedfundne udvikling, der har medført, at samhandelen i henhold til tosidede handelsaftaler og på grundlag af private varebytteforretninger nu kun har en mindre væsentlig betydning for landets økonomi.

ad lovforslagets § 18.

Svarer til den gældende lovs § 15, stk. 2, idet dog bestemmelsen om, at ministeren i tvivlstilfælde bør forelægge spørgsmålet om, hvorvidt de pågældende foranstaltninger bør gennemføres ved særlig lovgivning for udvalget, er udgået.

ad lovforslagets § 19.

Svarer til den gældende lovs § 17, dog at der som nyt stk. 3 er foreslået indføjet en bestemmelse, der genindfører en 5-årig forældelsesfrist, da erfa-

ringerne har vist, at en kortere forældelsesfrist alvorligt begrænser effektiviteten af retshåndhævelsen på lovens område.

ad lovforslagets § 20.

Svarer til den gældende lovs § 18.

ad lovforslagets § 21.

ad stk. 1. Med hensyn til den foreslåede gyldighedstid for loven henvises til de indledende bemær-

ninger. Det er foreslået, at det udtrykkeligt i loven anføres, hvilke af lovens bestemmelser der skal være gældende for Færøerne, jfr. den af handelsministeriet med hjemmel i den gældende lov udstedte bekendtgørelse nr. 140 af 29. april 1954 om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. på Færøerne.

ad stk. 2. Svarer til den gældende lovs § 19, stk. 2.